

A Kúria a dr. Juhász Ádám ügyvéd (dr. Juhász Ádám Ügyvédi Iroda) által képviselt felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal (mint a Szabolcs-Szatmár Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központ jogutóda) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt megindított és a Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.284/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.284/2011/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000,- Ft (Húszezer forint) együttes első- és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az állam javára - felhívásra - 30.000,- Ft (Harmincezer forint) együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

Az ... Regionális Munkaügyi Központ ...i Kirendeltség álláskeresési járadékot állapított meg a felperes részére 2007. december 5-től 91 napig napi 1.431,- Ft, ezt követően 105 napig napi 1.310,- Ft összegben.

A felperes 2007. decemberben több alkalommal dolgozott alkalmi munkavállalói könyvvel (AM könyvvel). 2007. december 11-én az APEH ellenőrzést folytatott le a munkavégzése helyszínén és megállapította, hogy a munkáltató a felperes AM könyvét az adott napon nem töltötte ki, így foglalkoztatása szabálytalan volt.

Az APEH ... Regionális Igazgatósága 2010. április 13-án kelt határozatában megállapította, hogy a felperes 2007. december 11-ei munkavégzése - az AM könyvbe történő bejegyzés elmaradása miatt - alkalmi foglalkoztatásnak nem minősül, azt a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó munkaviszonynak kell tekinteni.

Mindezen tények alapján a munkaügyi központ ...i Kirendeltsége megállapította, hogy a felperes 2007. december 11-én munkaviszonyban állt és ezzel egyidejűleg álláskeresői járadékban is részesült, ezért határozatával 2007. december 11. napjától megszüntette az álláskeresői járadék folyósítását és rendelkezett a 2007. december 11. és 2008. február 27. közötti időszakban 64 napra jogosulatlanul kifizetett 82.881,- Ft ellátás visszakövetelése iránt. Az elsőfokú hatóság határozatában a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (Flt.) 28. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozott, megállapította továbbá, hogy a felperes az Flt. 36. § (1) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a sérelmezett közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.284/2011/4. számú ítéletével a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központja számú határozatát - a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központ ...i Kirendeltsége számú határozatára kiterjedően - hatályon kívül helyezte és mentesítette a felperest a 82.881,- Ft megfizetése alól.

A munkaügyi bíróság ítélete indokolásában megállapította, miszerint a felperes 2007. december 11-én kereső tevékenységet folytatott. Az APEH ellenőrzés időpontjáig az AM könyve a munkáltató részéről kitöltésre nem került, így a foglalkoztatása nem alkalmi foglalkoztatásnak, hanem (általános szabályok szerinti) munkaviszonynak minősült. Minthogy a felperes a bejelentési kötelezettségének az Flt. 36. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül nem tett eleget, az álláskeresői járadék folyósítása 2007. december 11-től 2008. február 27. közötti időszakra 82.881,- Ft összegben jogalap nélkül történt. Ugyanakkor a munkaügyi bíróság jogi álláspontja szerint az Flt. 37. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a folyósítástól számított 180 nap elteltével a felvett ellátást a felperestől visszakövetelni azért nem lehet, mert a jogalap nélküli kifizetést nem a felperes vétkes magatartása idézte elő.

A munkaügyi bíróság e jogi álláspontja kialakításánál annak tulajdonított perdöntő jelentőséget, hogy az APEH a 2007. december 11-i felperesi munkavégzést utóbb, a 2010. április 13-án kelt határozatával minősítette munkaviszonynak, így a felperes a bejelentési kötelezettségének az Flt. 36. § (1) bekezdésében előírt időpontban - legkésőbb a munkakezdést megelőző napon - nem tehetett

eleget. Mivel az AM könyv kitöltésének elmaradása a foglalkoztató terhére esik, a bejelentési kötelezettség elmulasztása a felperes részéről nem tekinthető vétkesnek.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését, felperes keresetének elutasítását, az átutalt perköltség megtérítését, valamint a felperesnek a felülvizsgálati eljárás költségeiben való marasztalását kérte.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a munkaügyi bíróság ítélete jogszabálysértő, mert a helyesen megállapított tényállás alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből téves következtetésre jutott. A munkaügyi bíróság az Flt. 36. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásakor figyelmen kívül hagyta, hogy ezen jogszabályhely értelmében az ellátásban részesülő személy nemcsak a kereső tevékenység megkezdését, hanem annak megszűnését is köteles bejelenteni a munkaügyi központ felé, mégpedig legkésőbb a megszűnést követő napon.

Az alperes érvelése szerint a felperes 2007. december 11-én jelen volt az APEH által lefolytatott ellenőrzésen, tudomással bírt arról, hogy azon a napon szabálytalanul foglalkoztatták. Tudomással bírt arról is, hogy aznap a munkáltatója nem töltötte ki az AM könyvét, így az a nap nem is minősülhet alkalmi foglalkoztatásnak. A felperes azzal is tisztában volt, hogy aznap kereső tevékenységet folytatott, amit köteles bejelenteni a munkaügyi központ kirendeltségén. Lehetősége lett volna rá, hogy a 2007. december 11-i kereső tevékenységét annak megszűnését követő napon bejelentse, felperes azonban ezen kötelezettségének sem tett eleget. Amennyiben a felperes a kereső tevékenység megszűnésére vonatkozó bejelentési kötelezettségének eleget tett volna, nem került volna sor az ellátás jogalap nélküli kifizetésére.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A perben nem képezte vita tárgyát, miszerint a felperes az alperes által visszakövetelt ellátást jogalap nélkül vette fel. A felperes felülvizsgálati kérelme (csatlakozó felülvizsgálati kérelme) hiányában a felülvizsgálati eljárásban irányadónak kellett

tekinteni a munkaügyi bíróság megállapítását, mely szerint a felperes részére az álláskeresési járadék folyósítása jogosulatlanul történt, az ellátás megszüntetése jogszerű volt, mert a felperes az Flt. 36. § (1) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettségének nem tett eleget.

Az Flt. 36. § (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a munkanélküli ellátásban részesülő személy az általa folytatott kereső tevékenységet, valamint az őt foglalkoztató munkaadó nevét, címét és adószámát, adószámmal nem rendelkező magánszemély munkaadó esetében adóazonosító jelét legkésőbb a munkakezdést megelőző napon, a kereső tevékenység megszűnését a megszűnést követő napon köteles az állami foglalkoztatási szervnek bejelenteni.

Az Flt. 2007. december 11-én hatályos rendelkezései szerint az előbbi szabály valamennyi munkaviszonyban, így a külön törvény hatálya alá eső alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszonyban foglalkoztatott munkanélküli ellátásban részesülő személyre is vonatkozott. Ezért a felperes megalapozottan nem védekezhetett azzal, hogy csak utóbb szerzett tudomást arról, hogy a nem vitatott, az APEH ellenőrzéssel érintett kereső tevékenységét (munkavégzését) nem alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszonynak, hanem a Munka Törvénykönyve szerinti munkaviszonynak minősítették. Az Flt. - felperes által idézett - 29. § (1) bekezdés d) pontjának az a kitétele, amely az alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony tekintetében kivételt tesz, 2007. december 11-én még nem volt hatályban. A 2010. évi LXXV. törvény 17. § (4) bekezdése iktatta be azt a rendelkezést, mely szerint nem kell szüneteltetni az ellátást, ha az álláskereső alkalmi foglalkoztatásnak minősülő jogviszonyt létesít. Minthogy e törvény 2010. augusztus 1-jei hatálybalépését megelőzően az álláskeresési járadék folyósítását alkalmi foglalkoztatás esetén csak abban az esetben lehetett szüneteltetni, ha az álláskereső a bejelentési kötelezettségének eleget tett (Flt. irányadó 29. § (1) bekezdés d) pontja), ennek hiányában annak folyósítását meg kellett szüntetni (Flt. 28. § (1) bekezdés d) pont), ezért a jogalap nélküli ellátás folyósítására a felperes részére megállapíthatóan nem azért került sor, mert az APEH 2007. december 11-i ellenőrzését követően csak utóbb, 2010. április 13-ai határozatában állapította meg, hogy a felperes 2007. december 11-i munkavégzése alkalmi foglalkoztatásnak nem minősült. A jogalap nélküli ellátás folyósításának kizárólag az volt az oka, hogy a felperes sem a kereső tevékenysége megkezdését, sem annak megszűnését a munkaügyi központ felé nem jelentette be.

Az Flt. 37. § (2) bekezdésének alkalmazása során azt kell vizsgálni, hogy az álláskereső magatartásával közrehatott-e a téves kifizetésben és megállapítható-e a vétkeisége. Ennek megítélésakor közömbös, hogy a felperes szándékos, vagy gondatlan magatartása

idézte-e elő a téves kifizetést. Az előbbieken kifejtettek alapján a munkaügyi bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a felperest vétkesség nem terhelte, így a jogalap nélküli felvételtől számított 180 napon túl is visszakövetelhető volt tőle a folyósított ellátás. Ezért a munkaügyi bíróság által hatályon kívül helyezett határozatok nem jogsértőek.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alperes együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az állam javára elsőfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, melynek mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése, valamint 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A hatályon kívül helyezett ítélet alapján alperes által átutalt perköltség összegét, mint tartozást az alperes külön eljárásban érvényesítheti.

Budapest, 2013. február 6.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő